

Redaktørens forord

Redaktionen ønsker med dette nummer af *Dansk Sociologi* vore læsere en rigtig god sommer. Skulle der vise sig et par regnvejrsdage – hvad vel næppe kan udelukkes – kunne tiden passende bruges til faglig orientering og fordybelse eksempelvis omkring nye ledelses- og magtformer indenfor forskellige velfærdsområder. *Mads Peter Karlsen* og *Kaspar Villadsen* finder således i artiklen “Hvor skal talen komme fra? Dialogen som omsiggribende ledelsesteknologi” at kunne iagttage en sådan tendens knyttet til en forskydning i talens organisering. Den før talende ekspert – lægen, socialrådgiveren, lederen – skal nu tale mindre, medens den før tavse patient, klient, medarbejder skal tale mere. Karlsen og Villadsen påviser, hvorledes sundhedsfremme, socialt arbejde og lederudvikling udøves med reference til en særlig subjekt-konstruktion “det spaltede subjekt”, som både rummer god vilje og modvilje. Ledelsesrelationens taleforhold med øget fokus på dialog afskaffer imidlertid ikke ledelse og magt, men indstifter blot nye former for ledelse og selvledelse.

Det vil dernæst være muligt i *Frederik Thuesens* artikel “Fra retsstat til transnationalt retssamfund. Retspluralisme, multikulturalisme og globalisering” at blive inviteret til en gentænkning af retsstaten med udgangspunkt i det forhold, at senmoderne samfund i stadig større grad er præget af normativ og retlig pluralisme. Dette viser sig eksempelvis ved forekomsten af uformel islamsk ret blandt muslimske minoriteter. På transnational niveau udfordrer uformel konfliktløsning blandt multinationale selskaber den statslige retsorden. Multikulturalisme og globalisering sætter spørgsmålstegn ved vores traditionelle måde at tænke retten som koblet til staten. Dette forhold stiller endvidere krav om en stillingtagen til disse retsordeners demokratiske legitimitet.

Som det så ofte før er konstateret, er sociologien et mangesidet forehavende. Dette bestyrkes endnu engang, når dette nummer af *Dansk Sociologi* som det tredje bidrag bringer *Ida Wentzel Winthers* artikel om unges mobiltelefoni. Med udgangspunkt i et interaktionistisk observationsstudie i en ungdomsklub påvises det i artiklen “Tilgængelighed, nærværende og potentielt fraværende”, hvorledes mobiltelefonen forandrer vores socialitet og omgangsformer og ligeledes vores forestillinger om, hvad der er offentligt og privat.

Baseret på tætte observationer af de unges lynhurtige håndtering af mobiltelefonen vises det, hvorledes der ved hjælp heraf skabes midlertidige personlige reservater, hvor de unge på én og samme gang er nærværende, tilgængelige og fraværende. Mobiltelefonen er vokset ind i kroppen på de unge og er samtidig en bastant del af rummet, hvor mobiltelefonen foranlediger en forskydning af grænsen mellem det offentlige og private.

Michael Hviid Jacobsen giver i et indholdsmættet *Review Essay* en præsentation af Norbert Elias i anledning af en igangværende udgivelse af Elias' samlede værker. *Review Essayet* udstråler Hviid Jacobsens betagelse og dybe kendskab til Elias, men er samtidig en god mulighed for os andre til at stifte nærmere bekendtskab med Elias' mest betydningsfulde – og delvis oversete – bidrag til sociologien. Dette eksempelvis omkring Elias' figurationssociologiske perspektiv og i tillæg hertil en omtale af både mere kendte værker – såsom *The Civilizing Process* – og mindre kendte arbejder omkring historiebegrebet, kunst og kitsch, sociale udstødningsprocesser, døden, flådeofficeren og Mozart.

I maj måned i år udsendte Familie- og Arbejdslivskommissionen sin rapport "Chance for Balance". Heri anføres en række anbefalinger for at imødegå ubalancen mellem arbejds- og familieliv især for børnefamilierne. Rapporten har foranlediget en *Kommentar* fra Jens Tonboe, der går i rette med flere forhold i rapporten. Tonboe finder således, at kommissionens forslag vil føre til mere – og ikke mindre arbejde – heller ikke for børnefamilierne, hvad næppe vil afhjælpe balanceproblemet mellem arbejds- og familieliv. Kommissionens formand, Linda Nielsen, giver i sin *Replik* Tonboe svar på tiltale. Linda Niensens pointe er, at vi hverken skal arbejde mere eller mindre, men *anderledes*. Således ansporet håber vi, at *Dansk Sociologi* også har bidraget til at fortsætte debatten om balanceproblemer i forholdet mellem arbejds- og familieliv.

Endeligt skal det blot noteres, at *Dansk Sociologi* som vanlig også bringer en lang række anmeldelser af nyligt udkommet faglitteratur. Der er med andre ord rigeligt med stof til eftertanke, orientering og fordybelse – til indtil flere regnvejrsdage.

Og ligesom vi har ønsket vore læsere god sommer, vil vi sige det samme til vores bidragsdere, anmeldere og referees, der jo er hele tidsskriftets eksistensgrundlag.

Allan Madsen